

Instruccions d'ús

Un relat de: [Bruixot](#)

Obriu-me amb compte.
Al principi sóc fràgil
moc els dits compulsivament
miro als ulls amb curiositat
camino de pressa
menjo amb delit
bec sense pensar
dibuixo en els vidres
fórmules ignotes
enginys que no funcionen
paraules perdudes.

Amb el temps em torno àcid
començo a trencar joguines
encenc focs que no se apagar
parlo i parlo i parlo i parlo
menjo a poc a poc
assaborint els gustos
bec amb parsimònia
miro als ulls profundament
somric maliciosament
escric en paperets
fórmules diàfanes
histories trepidants
paraules punyents.

Un dia començo a volar
miro des de dalt dels terrats
els capells de la gent que passeja
les passes que no duen enlloc
les presses que no volen terminis
els llençols que voleien
camino a poc a poc
em deturo a cada cantonada
tanco els ulls
em torno dolç
i callo.